

عنوان مقاله:

نقش مطلوبیت در کیفیت طراحی منظر شهری محور های نو گشوده (پژوهش موردی: محور دلجویی- داودقلی شهر زنجان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی کیفیت در فضاهای معماری و شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید رحمانی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه زنجان

مهدی مقیمی - استادیار، دکترای معماری، گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه زنجان،

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر به دلیل توجه تک بعدی - عموماً اقتصاد محور- به مسایل کمی معماری و طراحی شهری در زنجان، فضاهای شهری از توجه به ابعاد کیفی زندگی دور مانده اند و این امر در دوره هایی منجر به از دست دادن بافت های ارزشمند و با هویت در مرکز شهر شده است. از زمانی که پروژه زینبیه غربی زنجان به عنوان نمونه شکست معماری منظر شهری مطرح گردید، انتظار این نبود که پروژه زینبیه شرقی پیش از قطعیت یافتن طراحی شهری و معماری آن عملیاتی شود. ولی پس از آن در سمت شرق نیز با انهدام بافت های مرکزی شهر (تنها با هدف روانسازی ترافیک) پروژه گشایش معبر دلجویی- داودقلی مطرح شد که پس از گذشت چهار سال هنوز سیمای نا مطلوبی از آن محور برای مردم و گردشگران برجای مانده است. با این وجود در حال حاضر معضلی به نام محور دلجویی و داودقلی داریم که تنها بار ترافیکی بخشی از شهر را به عهده گرفته و فاقد انتظاراتی است که از یک خیابان مطلوب شهری داریم. این پژوهش سعی دارد تا به این سوال پاسخ گوید که چه عوامل معمارانه ای می توانند در ظهور یک خیابان مطلوب، که توانایی پاسخگویی به اغلب نیاز های امروزی یک فضای عمومی فعال شهری را داشته باشد، دخیل باشند این پژوهش با تکیه بر تئوری معماری منظر و مطالعه مسایل اجتماعی و روانشناسی (با روش های نظر سنجی و مشارکت جامعه بهره بردار)، در حوزه معماری، مولفه های مطلوبیت و کیفیت محیط های شهری را شناخته و بر اساس این مولفه ها و با توجه به واقعیت های موجود، چارچوب طراحی بدنه محور دلجویی- داودقلی را به همراه ضوابط توسعه و مداخله در محور مذکور را پیشنهاد می دهد.

کلمات کلیدی:

معماری منظر شهری، سیما و منظر شهری، خیابان مطلوب، فضای عمومی شهری، محور دلجویی- داودقلی زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914384>

